

O PEJSCĀ•CH A LIDECH 6.

PĀjtek, 28 Ā™Ā-jen 2022

FenkuĀpku pĀ™inesl domĀ tĀjta krĀjtce potĀ©, co jsme se pĀ™estĀhovali z bytu na hlavnĀ- ulici, do vĀtĀjĀ-ho bytu na k vedlejĀjĀ-. MĀli jsme tam soukromou velkou zahradu navazujĀ-cĀ- na dvĀr domu a mĀli jsme kromĀ Āpiny koĀku, slepic krĀjĀ-ky. Āpka byla menĀjĀ-, dlouhosrstĀ½, strakatĀ½ pejsek, pĀ™ipomĀ-najĀ-cĀ• miniaturĀ-ho setra, bohuĀel ji nemĀ Ā¼ĀdnĀ© fotografi, ale vzpomĀ-nĀjm na ni moc rĀjda. Byla trochu jako legendĀrnĀ- Lassie, jenom v jejĀ-m pĀ™Ā-padĀ nĀ nechodila naproti po skonĀ-enĀ- vyuĀ-ovĀjnĀ-, ale doprovĀizela nĀjs rĀjno bĀhem asi ĀtvrthodinovĀ© cesty do Ājkoly a pak vrĀjtila domĀ.

Jo,
to byly Āasy, kdy se mohly potulovat po mĀstĀ nejen dĀti s klĀ-Āem na krku,
ale i pejsci, aniĀ¼ by se jim nĀco stalo. Āpka s nĀmi chodila na nĀkup, na
hĀ™iĀtĀ, do lesa, nevĀ-m, jestli vĀbec poznala vodĀtko.

Āpinka
mĀla spĀjt na chodbĀ, ale Āasto jsem si ji pouĀitĀla tajnĀ do pokojĀ-Āku, kde se
rozvalila v posteli tak, Ā¼e mĀ tlapkami odstrkovala na kraj lĀ Ā¼ka.

KdyĀ¼
pozdĀji maminka zaĀala pracovat na poĀitĀ a roznĀjĀjela noviny, Āasopisy, dopisy,
balĀ-Āky a dĀchody, pĀ™estala nĀjs Āpka doprovĀzet do Ājkoly, protoĀ¼e uĀ¼ doma
nebyla Ā€ vydala se s maminkou na poĀitu, pĀ™ed poĀitou poĀkala, neĀ¼ si
maminka noviny a ostatnĀ- zĀsilky nachystĀj a pak jĀ- dĀlala spoleĀnost pĀ™i
obchĀzkĀich jejĀ-ho ĀžrajonuĀ€

ĀžNĀmeckĀ½
suslikĀ€ Zuzanka

Po
letech Āpku nahradila dalĀjĀ- ĀubiĀka, Zuzka. ChlupatĀ½ bĀ-lĀ½ pejsek, kĀ™Ā-Ā¼enec
bĀhvĀ-Āeho s bĀhvĀ- ĀĀ-m, na rozdĀ-l od Āpiny absolutnĀ k niĀemu
nepĀ™irovnatelnĀj. Ale kupodivu velmi krĀjnĀj a budila dojem ĀistokrevnĀ©ho psa.
Brala jsem ji sebou na akce turistickĀ©ho krouĀ¼ku, ale nejen na tĀchto vĀ½letech
se mne lidi ptali, co je to za rasu.

UĀ¼
mĀ vadilo stĀjle odpovĀ-dat, Ā¼e je to kĀ™Ā-Ā¼enec, a tak mi jednou z pusy
vylĀtlo Ā€ to je nĀmeckĀ½ suslik. Kde jsem na ten pojem pĀ™iĀjla, netuĀjĀ-m. NĀmecko,
pravda, je v mĀ-stĀ mĀ©ho rodiĀtĀ Āžza kopeĀkamaĀ€, a ĀžsuslikĀ€ by mĀlo bĀ½t
anglickĀ© oznaĀ-enĀ- sysla J.

KĀ¼dopĀjdnĀ
to byl jedinĀ½ nĀmeckĀ½ suslik na svĀtĀ.

KnĀ-raĀka
Dara

NaĀj
pak vystĀ™Ā-dali tĀ™i knĀ-raĀky a dvĀ jezevĀice. PrvnĀ- knĀ-raĀka se oficiĀlnĀ dle PP
jmenovala Dada Chudobka, Ā™Ā-kali jsme jĀ- ale Dara. Tu jsem jeĀtĀ poctivĀ
trimovala, druhĀ© knĀ-raĀky se chodily stĀ™Ā-hat, protoĀ¼e Āžnebyli lidiĀ€, jelikoĀ¼ uĀ¼
jsem doma nebydlela.

Dara

se jednoho odpoledne záhřadnř z dvorku ztratila. Pozdřji jsme vydedukovali, řže ji kdosi nalořil do auta a odvezl na druhř konec Karlovřch Varř. To podle toho, kdy a kde ji našřli, nemohla tam dobřhnout sama.

Bohřřel, zatřmco my hledali poblřř nařeho bytu a postupnř okruh rozřiřřovali, hodnř panř-, co si našři Dara vzala domř a snařřila se najřt jejř- přinřřky, zase přjtrala jen ve svřm okolř-, takřže trvalo asi 3 třřdny, neřže jsme se řspřřinř zkontaktovali. Uřže jsme se břřli, jestli si Dara v jinř rodinř přřliř nezvykla, ale jejř-nadřjenř- ze shledřinř- nřim potvrdilo, řže ne.

Panř- jsme slřbili řitřřtko od Dary, ale nikdy se nřim nevydřřilo Daru nakrřřt a tak jsme slib splnit nemohli.

Dara, přřestořže řjlo o malřho knř-raře, se mnou řspřřinř přřsla střřdo krav.

To uřže jsem byla na střřednř- řjkole a po prvnř-m rořnř-ku jsme mřřli dva třřdny povinnř praxe v řřznřch zemřdřřskřch podnikřch. Kařřdřř si to vyjednal nřkde poblřř-ř bydlřitř a tak jsem chodila pomřřhat do kravř-na. Brzy se vyjasnilo, řže nejřřpe vypomřřřu, kdyřže po rannř-m podojenř- a vyhnřinř- krav na pastvu je tam ohlř-dřřim do odpolednř-ho dojenř-.

Pastvina byla rozsřřhlřř, a neoplocenř. Krřřvy, jak jsem se přřesvřřila i břřhem svřřho soukromřho farmařřenř-, jdou přřmi pasenř- pořřřid dřřil a dřřil, dokud to přřjde.

Jřř jsem mřřla za řřkol střřdo, kdyřže se dopase ke kraji pastviny, otořřit zpřřt na louku. A odpoledne zahřt do kravř-na. Dara mi v tom velmi pomřřhala. Mřřli jsme ji nauřřenou, řže kdyřže od nřřs slyřřjela Křřřř, křřřř, řř-mřže jsme odhřřinřli slepice od dveřř- domu, řže je smř- prohřat.

A tak jsem ji řřplnř stejnř navigovala, z kterřho smřřu mřř na krřřvy řřřkat. Krřřvy nic moc nevidřřly, co na nřř v trřřvř řřřkřř, ale pochopily a zmřřnily smřřr pastvy. Ale kdo by mřř poslouchal, řže volřřim na krřřvy Křřřř, křřřř, musel si myslet, řže pořřřdnř blbnu. Jakřřho mřřite (chlupatřho) křřmořře doma vy? MILENA